

само само онова, кое-то е самъ Богъ отирыль на
человѣци-тѣ.

Спорядъ лѣтописи-тѣ още нѣкои отъ стары-
тѣ народы начинали да пишѣтъ подробно исторіѣ-
тѣ на първы-тѣ народы. Нѣкои отъ тѣя съчиненія и
лѣтописи дойдоха и до наше время, та сега по
тѣхъ мнозина съставлявать всеобщѣ-тѣ исторіѣ.

При много-то лѣтописи и други съчиненія, по
кои-то можемъ мы сега да пишемъ всеобщѣ-тѣ ис-
торіѣ; пакъ неще тя никога да бѣде пълна; зачто-
то много народи намъ почти съвсѣмъ не сѣ извѣст-
ни, едни зачто-то не сѣ писали лѣтописи; а други
зачто-то незнали да пишѣтъ. А нѣкси народы сѣ
намъ малко познати, зачто-то лѣтописи-тѣ по кои-
то е описана тѣхна-та исторія, не сѣ были истинни
и подиълни. Исторія-та на най-новы-тѣ народы е
много по-истинна и по-вѣрна, и колко-то единъ на-
родъ е по-образованъ, толко повече и негова-та
исторія е по-извѣстна.

Раздѣленіе на исторіѣ-тѣ.

Всички-тѣ народи, кои-то сѣ намъ познати изъ
исторіѣ-тѣ, раздѣляватся на стары и новы. Стари
ся наричатъ оныя народи, кои-то сѣ живѣяли преди
Рождество Христово въ Азіѣ, Африкѣ и Европѣ.
На скоро подиръ рождество христово, появилися
въ Европѣ нови народи, кои-то начинали да отнем-
вать нѣкои части отъ послѣдно-то старо (имперіѣ-
тѣ римскѣ) господарство, кое-то сѣ състояло изъ го-
сподарства-та, кои-то сѣ намъ почти всички-тѣ по-
знати изъ исторіѣ-тѣ на стары-тѣ народы, и пре-
ди 1,400 год. съставили новы господарства. За то
сѣ исторія-та раздѣлява на *старѣ*, коя-то опи-
сува стары-тѣ народы и тѣхны-тѣ господарства
и на *новѣ*, коя-то уцознава насъ съ новы-тѣ наро-
ды. Но тѣи нови народи и тѣхны-тѣ господарства,
не станали отведиждѣ такыва, каквы-то сѣ сега.